

*S. Gündoğdu. Sıratı-müstəqim məcmuəsinin nəşri tarixi
// Əlyazmalar yanmır, 2019, №2 (9), s.145-153.*

UOT: 821.512.161

Səriyyə Gündoğdu

*Filologiya üzrə fəlsəfə doktoru, dosent
AMEA Z.Bünyadov adına Şərqsünaslıq İnstitutu
Bakı ş., H.Cavid prospekti, 115
e-mail: seriyye@yahoo.com*

“SIRATI-MÜSTƏQİM” MƏCMUƏSİNİN NƏŞRİ TARİXİ

Sıratı-müstəqim/Səbilürrəşad türk siyasət tarixinin ən keşməkeşli dövrlərindən hesab edilən II Məşrutıyyat, Balkan savaqları, İttihad və Tərəqqi dövrü, Mütərikə illəri, Milli mübarizə və Cümhuriyyətin ilk illərini və çox partiyalı həyata keçiş dövrlərini yaşamış bir məcmuədir.

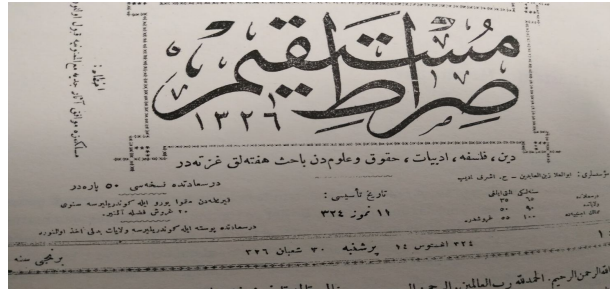
M.Akif Ərsoy və Əşrəf Edibin 1908-ci ildə Sıratı-müstəqim adıyla nəşrinə başladıkları bu məcmuə ideoloji fikiri və əməli fəaliyyəti tələq etmişdir. Dövrünün sosial-siyasi, ədəbi və mədəni həyatının inkişafında mühüm rol oynadığı üçün tarixi sənəd dəyərində bir məcmuədir. Sıratı-müstəqim/Səbilürrəşad 1000 sayı və 47 cild olaraq nəşr olunmuşdur. Sıratı-müstəqim dövrünün sosial və ideoloji mənzərəsini əks etdirən elmi, ədəbi və tarixi bir vəsiqə dəyərindədir. Məcmuənin əsas ideologiyası Dövləti-Aliyəninin dağılmaması, müsəlman Şərfinin birliyini, inancını qorumasıdır.

Açar sözlər: *Sıratı-müstəqim, Səbilürrəşad, nəşri tarixi, M.Akif Ərsoy*

Giriş

Sıratı-müstəqim II Məşrutıyyatın elanından 35 gün sonra nəşrinə başlamışdır. Məşrutıyyatın yenidən elan edilməsi Osmanlı Dövləti üçün dönüş nöqtəsi olmuşdur. Məşrutıyyatın elanı birlikdə II Abdülhəmid dövründə ortadan qaldırılan anayasa təkrar cəmiyyətin həyatına girmiş və hüquq sistemində tətbiq edilməyə başlanmışdır. Bu da məşru bir dövlətin qurulmasının, ölkəyə demokratiyanın və hürriyyətin gəlməsinin bariz nümunəsi idi. Cəmiyyətdə meydana gələn cəmiyyət həyatına və ideoloji düşüncə tərzinə də öz təsirini göstərmişdir. Osmanlıçılıq ideologiyası ilə yanaşı Qərbbemeyilli düşüncə, Türkcülük və İslamçılıq kimi ideoloji cərəyanları özlərinin mətbu orqanları vasitəsi ilə yaymağa başlamışdır. Bu da bir daha ölkədə mətbuatın önəmini və əhəmiyyətini göstərir.

İslamçılıq fikrinin mətbu orqanı olan Sıratı-müstəqim, ittihadçı-isləmcü düşüncənin mətbu orqanı olmuşdur. Məcmuə ilk olaraq 11 iyul 1908-ci ildə Ebülula Zeynalabidin Mardin (1881-1957), Serezli Hafız Əşrəf EdibFərqan (1883-1971) və Mehmet Akif Ərsoy (1873-1936) tərəfindən təsis edilir. Məcmuənin adı Əşrəf Edib tərəfindən “Sıratı-müstəqim” olaraq təklif edilir və Ebülula Zeynalabidin, eləcə də Mehmet Akif tərəfindən bəyənilərək qəbul edilir. Əşrəf Edib bu haqda “Səbilür-rəşad”ın 1957-ci il fevral ayı sayısında qeyd edir. “ Bir çox adların təklif edilməsinə baxmayaraq, heç biri bəyənilmədi. Lakin Əşrəf Edibin irəli sürdüyü “Sıratı-müstəqim” adı Əbülula Zeynalabidin tərəfindən çox bəyənilir, başda Mehmet Akif olmaqla digər ədiblərə də məcmuənin adını söylər. Hamı məcmuə üçün təklif edilən bu adı bəyəndikdən sonra məcmuə bu adla qeydiyyatdan keçir. Böyük rəğbət görən məcmuənin ətrafına dövrünün ən məşhur ədib və mütəfəkkirləri toplanır. Mehmet Akif Ərsoy baş redaktor olaraq təyin edilir. Müəyyən bədii-estetik fikrə və ideologiyaya sahib müəlliflərin məcmuə ətrafında toplanması məhz M.Akif Ərsoyun adı ilə bağlıdır.

Məcmuənin təsis olunduğu tarixin 11 İyul (1324/1908) olaraq qeyd olunsa da 43-cü nömrəsindən etibarən II Məşrutıyyətin elan olunduğu tarixin şərəfinə, 10 İyul 1908-ci il olaraq dəyişdirilmişdir. Məcmuənin birinci nömrəsi yuxarıda da görüldüyü kimi 14 Avqust Cüməaxşamı 1324/1908 tarixində nəşr edilmişdir. Burada onu da qeyd etmək yerində olar ki, bir neçə qaynaqda məcmuənin təsis tarixi və ilk sayısının nəşri tarixində ixtilaf və müxtəliflik mövcuddur. Lakin arxiv materialı olaraq məcmuənin elimizə keçən ilk nüsxəsində Osmanlıca, yəni ərəb qrafikası ilə dəqiq məlumat verilmişdir. Qeyd etdiyimiz təsis tarixi də məhz buna əsaslanır.

Osmanlı Türkiyəsində II Əbdülhəmidin iktidardan getməsi ilə İslamçılıq cərəyanı siyasi gücünü itirmişdi. “Sırat-ı müstəqim” məcmuəsi yaranan digər cərəyanlarla yanaşı ölkədə siyasi məsələlərlə yanaşı, milli-mənəvi dəyərlərin tənzimlənməsi və qorunması vəzifəsini öz üzərinə götürmüşdür.

Məcmuə başlığı olan “Sırat-ı müstəqim” yazısının altında ilk sayda “Din, fəlsəfə, ədəbiyyat, hüquq və elmdən bəhs edən həftəlik qəzetdir” cümləsindəki “qəzetdir” sözü eyni həftə içində yayımlanan ikinci nəşrdə “risalədir” (kiçik kitab, məcmuə) sözü ilə əvəz edilmişdir. Bu yazının altında təsisçilərin-Ebüləla və Əşrəf Edibin adları yazılmışdır. Onun altında illik və altı aylıq abunəlik haqları göstərilmişdir. Ortada təsis tarixi yazılmışdır. Sol tərəfdə isə “Dərsaadətdə (İstanbulun əvvəlki adı) nüsxəsi 50 paradır” ifadəsi yer alır. Daha sonra isə abunə olanlara məcmuənin çatdırılma şəkli və qiyməti göstərilmişdir. İki xəttlə ayrılan alt qisimdə, sağ tərəfdə məcmuənin nömrəsi, ortada çıxdığı tarix, sol tərəfdə isə ili göstərilmişdir. Məcmuə 230x 325mm boyunda kağız üzərinə nəşr olunmuşdur.

“İlk sayından etibarən, başlığın altında yer alan “Din, fəlsəfə, ədəbiyyat, hüquq və elmdən bəhs edən həftəlik qəzetdir” yazısı 50-ci nömrəsindən etibarən “Din, fəlsəfə, elm, hüquq, ədəbiyyat və siyasətdən və xüsusilə həm siyasi, həm də ictimai və mədəni əhval və İslami məsələlərdən bəhs edir və həftədə bir dəfə nəşr olunur” cümləsi 108-ci sayısından sonra “həm siyasi, həm də ictimai və mədəni” hissəsi çıxarılmış və sərlövə son şəklini almışdır.” (7, s.11)

“Sırat-ı müstəqim” ilk çıxdığı nömrəsindən 108-ci sayına qədər geniş ölçüdə məsələlərə toxunsa da 108-ci nömrəsindən etibarən bəzi məsələlər ixtisar edilmişdir. Bu özünü 108-cı sayıda başlığın altında yer alan cümlədə də göstərir. Məcmuənin adının altındakı sərlövə “Din, fəlsəfə, elm, hüquq, ədəbiyyat və siyasətdən və İslami məsələlərdən bəhs edir və həftədə bir dəfə nəşr olunur” olaraq dəyişmişdir. Eyni zamanda məcmuənin 50-ci nömrəsinə qədər Ebüləla Zeynalabidin Mardin və Ə. Edib Fərqan imtiyaz sahibi və müdiri olmuşdur. 50-ci sayıdan sonra isə imtiyaz sahibi və məsul müdir təkcə Ə. Edib Fərqan olmuşdur.

Məcmuə sadəcə Türkiyədə deyil, bütün dünyaya yayılmış və rəğbət görmüşdür. “İlk sayından etibarən bir neçə il minlərcə tirajla nəşr edilən məcmuə, başda Rusya olmaqla Adriatik sahillərindən Bəsrə körfəzinə, Qara dənizdən Qırmızı dəniz sahillərinə qədər geniş bir coğrafiyada yayılmışdır.” (1, s.14) İlk vaxtlardan etibarən yetmiş minə yaxın tirajla nəşr olunan məcmuə böyük rəğbət görmüşdür. Çıxdığı ilk gündən böyük tələb görən məcmuə əl-əl dolaşır. Bu haqda Əşrəf Edib o günkü duyğularını 1958-ci ildə “Səbilür-rəşadın əllinci ilinə həsr olunmuş 276-cı sayında əks etdirmişdir. “İlk çıxdığı günlərin həyəcanını heç unudmaram. İllərcə həsrətini çəkdiyimiz “hürriyyət günü” doğar-doğmaz mətbəələrə qaçdıq. “Sırat-ı müstəqim” adı

ilə ilk nüsxə çıxınca Babı-ali altüst oldu. Qəzet-jurnal satanların "Sıratı-müstəqim, Sıratı-müstəqim" səsləri hər tərəfə yayıldı. 24 saat keçmədən on minlərcə nüsxəsi yağmalandı. Təkrar nəşr etdik. Yenə bitdi. İlk nüsxədən sonra ikinci nüsxənin də nəşri tamamlandı. Məmləkətin hər tərəfindən teleqraflar yağmalanmağa başlandı. Mətbəələr gecə-gündüz işlədiyi halda çatdırı bilmirdilər. Qısa bir vaxtda Bağdada və Yəməne qədər bütün məmləkət "Sıratı-müstəqim" doldu və bütün İslam dünyasına daşmağa başladı. Böyük alimlərin, qüdrətli ustadların qiymətli əsərləriylə "Sıratı-müstəqim" ən birinci məcmuə oldu. Hələ Akifin bütün şeirləri könüllərə elə həyəcan verdi ki..."(2, s.2- 12)

"Sıratı-müstəqim" Azərbaycanda da tanınan və çox oxunan bir məcmuə olmuşdur. Bu haqda bir çox qaynaqlarda, o cümlədən "Molla Nəsrəddin" jurnalının sayılarında rast gəlirik. "Molla Nəsrəddin" jurnalı "Sırat-müstəqim"də çıxan yazılara öz münasibətini bildirməklə yanaşı, məcmuənin gələn yeni sayılarının mədrəsə kitabxanasında mövcud olduğunu bildirir. Bəzi nömrələrində "Sıratı-müstəqim"də çıxan yazılara münasibət də bildirilmişdir.

"Yenə dövr etibariylə 1908-ci illərin Sıratı-müstəqim məcmuəsi klassik və ənənəvi bir İslamçı mətbu orqanı olmadığını söyləyə bilərik. Bu dövrdə məcmuə türkcü, islamçı və hətta nadir də olsa Qərb ideologiyasını mənimsəyən yazıçıların yazılarına da yer vermişdir. Məcmuədə Rusyadan qaçıb, Osmanlının paytaxtına gələn şair və yazışların olması maraq doğurur. Məcmuə, bu yazıların, tatar modernizmi, cədidçilik, türçülük və turancılıq haqqında olan yazılarını nəşr etmişdir. Məcmuənin müsəlman türkləri haqqında olan yazıları başda Azərbaycan olmaq üzrə digər Türk-İslam dünyasında da maraq doğurmuş, eyni zamanda birləşdirici xarakter daşmışdır. Belə ki, Rusya müsəlmanları üzərindəki təsiri məcmuənin bir müddət Rusyaya girişini çətinləşdirmiş və Rus dövlətinin narahatçılığına səbəb olmuşdur."(5, s.258-261)

Məcmuə 1912-ci il fevral ayının 182-ci sayına qədər 7 cild halında yayımlanan "Sıratı-müstəqim", sonrakı 8 Mart 1912-ci il 183-cü sayından etibarən adı dəyişdirilmiş "Səbilür-rəşad" olaraq öz nəşrinə davam etmişdir. Adının dəyişməsi haqqında məlumat 182-ci sayında ilk səhifədə "Eyni məsələni daha ətraflı bir surətdə davam etdirmək üçün "Səbilür-rəşad" adı altında nəşr edəcəkdir" kimi açıqlama verilmişdir.

Bu hadisəni Əşrəf Edib "Səbilür-rəşad" məcmuəsində təfərrüatlı bir şəkildə "Ebülula Bəylə bərabər necə çalışdıq? Sıratı-müstəqimi necə çıxardıq?" başlıqlı yazısında vermişdir. Əbülulanın məcmuədən ayrıldığı zaman Əşrəf Edib Mehmet Akiflə bərabər abbas Halim Paşanın evində görüşür və bundan sonra məcmuənin hansı adla çıxacağını müzakirə edirlər. Əşrəf Edib yazır: "Abbas Paşa bir təklif irəli sürür: Quranadan bir səhifə açaq, nə ad çıxarsa onu da qoyaq. Razılaşdıq. Hərəm dairəsindən bir Mushafi-şərif (Quran) gətirildi. Bismillah ilə bir səhifə açdılar. "İttebiun ehdikum sebilür-rəşad" (daha sonra məcmuənin başlığının altına yazılır) ayəti-kərimi çıxdı. Hamımızın "Səbilür-rəşad" adının çox münasib olduğunu söylədik. Həm də "Sıratı-müstəqim" in mənasına da uyğun gəlirdi. Fəqət Tahirül-Mevlevi bizdən əvvəl bu adın imtiyazını almışdı. Ona müraciət etdik. Məmnuniyyətlə bizə verdi. Bununla da Sıratı-müstəqim Səbilür-rəşad oldu. Qaldığımız yerdən Akif Bəylə bərabər nəşrinə davam etdik" (3, s.199- 200.)

"Səbilür-rəşad" sərlövhasinin altında yenə Sıratı-müstəqimin missiyasını davam etdirdiyini göstərən "Dini, elmi, ədəbi, siyasi həftəlik məcmuəyi-islamidir". Bu yazının sağ və sol

tərəflərində Quranın Nur və Məmin surələrindən iki ayət yer alır. Sağ tərəfdə: “Vallahü yehdi men yeşau ilə sıratın müstakim” (Allah dilədiyini doğru yola yönəldər- Nur surəsi 46). Sol tərəfdə: “İttebiun ehdi-küm sebillerəşad” (Mənim ardınca gəlin ki, (məna tabe olun ki,) sizi doğru yola çıxardım- Məmin surəsi 38). Ortadakı yazı ilə bərabər sağ və soldakı ayətlərdən alınmış surələr Səbilürreşadın İslam düşüncəsi, əxlaqı və İslam birliyi missiyasını davam etdirəcəyini bir daha göstərir. Ortadakı yazının altında “Sahib və müdiri-məsul: H.Əşrəf Edib” yazılmışdır. Ən altıda iki xətt arasında yenə sağdan sola baxdığımızda “Ədəd 1-183”, ortada 19 Rəbiüləvvəl 1330 Cümə, 24 Subat (fevral) 1327” olaraq Rumi və Hicri təqvimlərinə görə məcmuənin tarixi qeyd edilmişdir.

“Səbilürreşad” olaraq yayınlanan ilk sayıda dörd ilə yaxın bir müddət ərzində göstərilən fəaliyyətlər, oxucuların rəğbət və məhəbbəti, eləcə də bütün bunların qarşısında Türk-İslam aləminin birliyi və möhkəmliyi üçün əlindən gələni edəcəyini yazır. “Üç il yarım ki, məcmuəmiz dinə, vətənə, elim və maarifə, İslam aləminin bir-birini tanımasına, qəflət yuxusundan oyanmasına və inancının güclənməsi üçün etdiyimiz xidmətə hamıya məlumdur. Məcmuənin istiqaməti və ciddiyyəti, Cənabı-Haqqın lütfü və köməyi sayəsində qısa bir vaxtda bütün İslam aləminə yayıldı. Əks-sədası bütün Rusya, Çin, Hindistan və hətta Yaponiyaya qədər gedib çıxdı. İnşallah işıq üzü görən məcmuəmiz bundan sonra istər bu başlıqda hasil olan alışqanlıq, istərsə də yazıları ilə məcmuəmizin bu səviyyəyə gəlməsində payı olan möhtərəm insanların sayəsində daha maraqlı, daha çox birləşdirici və qəflətdən oyandıracaq yazılar nəşr olunacaqdır. Bu vədimizə oxucularımız əmin ola bilərlər. Ona görə ki, məcmuəmizin indiyə qədər çıxan cüzlərini izləyən insaf əhli məcmuəmizin nə qədər doğru, nə qədər mütədil və açıq bir yol tutduğunu və əqidəmizə bağlı qaldığımızı təqdирə layiq hesab etmişlər” (Səbilürreşad (1327), "el-Cahidu fi Sebilillah", Aded:1-183, C. 1-8.)

İlk vaxtlar İttihad və Tərəqqi partiyasının tərəf olan məcmuə, daha sonra Bu partiyanın mənsublarını fikir və hərəkətlərindən narahat olur, müxalifət cəbhəsinə keçir. Məcmuədə yayınlanan müxalif yazılara görə Səbilürreşad 11-18 İyun 1914-cü il tarixləri arasında bağlanma cəzasını alır. Lakin fəaliyyətlərinin durdurmamayan ədiblər, məcmuənin adını dəyişərək 300 və 301-ci sayıları “Səbilünnəcat” adı altında nəşr edirlər. Senzura tərəfindən məcmuədə çıxan bəzi yazılar qadağan edilir. Dövrünün ikdidar partiyası olan İttihad və Tərəqqi hökumətini siyasətinə müxalif olduğu üçün ikinci dəfə 26 Oktyabr 1916-cı ildə 360-cı sayından sonra dövlət tərəfindən nəşri dayandırılır.

İktidardakı İttihad və Tərəqqi partiyası istefaya getdikdən sonra 14 Oktyabr 1918-ci ildə Əhməd İzzət Paşa hökuməti qurulur. Sultan Vahdəddin taxta çıxır. Səbilürreşad da məhz həmin gün 361-ci nömrəsi ilə təkrar işıq üzü görür.

Dörd il sürən I Dünya müharibəsindən məğlub olaraq çıxan Osmanlı dövləti 30 Oktyabr 1918-ci ildə “Mondros mütarəkəsi”ni imzalamaq məcburiyyətində qalır. Bu anlaşma Osmanlı dövlətinin dağılmasına, torpaqların parçalanmasına səbəb olmuşdur. Bu da öz növbəsində Qərb İmperialis dövlətlərinə qarşı aparılan milli-mübarizə illərinin ağır-acısını gətirmişdir. Belə bir dövrdə məcmuədəki yazılar sadəcə İslam birliyinə deyil, milli birliyə səsləyən yazılar yayımlayır.

Mütariyə illərində 13 Noyabr 1918-ci ildə ixtilaf donanmaları İstanbul boğazına lövbər salaraq şəhəri işğal edir. İstanbulda nəşr olunan məcmuə gərgin və ağır günlərdə bağlanır. Fəqət baş redaktoru olan Mehmet Akif Ərsoy milli mübarizəni dəstəkləmək üçün qəzetin nəşri üçün lazımi avadanlığı da özü ilə götürərək Anadoluya gedir. 19 Oktyabr 1920-ci ildə Kastamonuya gəlir. O dövrdə Anadoluda yayınlanan ilk və tek qəzet olan “Açıq söz”, “Səbilürreşad”ın baş redaktoru böyük İslam şairi Mehmed Akif Bəy Əfəndinin Ankaraya gəldiyini Ankara qəzetlərindən öyrəndiklərini, eləcə də, Zülmə razı olmayaraq ailəsini, rifahını İstanbulda tərk edərək gəldiyi haqqında məlumat verir. Daha sonra vicdanlı şairin Anadolunun vəziyyətini şeirləri ilə tərənnüm etməsini arzu etdiklərini yazır.

M.Akif gəldiyi ilk günlərdən "Səbilürrəşad" məcmuəsinin nəşrinin hazırlıqlarına başlayır. "Səbilürrəşad"ın Kastamonuda nəşrinə davam etməsinin yenə "Açıq söz" qəzeti öz səhifələrində xəbər verir. "İslamcı qəzet olan Səbilürrəşad Kastamonumuzun şərəfinə ilk nüsxəsini şəhərimizdə nəşr edəcəkdir. Bütün İslam aləmində çox böyük bir dini təsiri olan möhtərəm nəşir, baş redaktor Mehmet Akif və müdiri Əşrəf Edib bəylərin şəhərimizdə qaldıqları müddətcə müqəddəs amal uğrunda çalışmalarına davam edəcəklərini məmnuniyyətlə xəbər aldım. Hər müsəlman üçün qiymətli olan qəzetin mütəmadi olaraq nəşrini arzu edirik". (M.Akif Edebiyat və Düşünce. T.Y.B Ankara 2010, Vəfatının 73.yılında M.Akif Ersoy Bilgi Şöleni 4, s.42)

Bu xəbərdən iki gün sonra, yəni 28 Noyabr 1920-ci ildə Səbilürrəşadın ilk sayı Kastamonuda çıxar. Bu sayıda baş redaktor Mehmet Akif Səbilürrəşadın İstanbulda nəşrinin artıq mümkün olmadığını, Allahın izniylə bundan sonra Anadoluda davam etdiriləcəyini, Kastamonuda olduqları müddətcə burada nəşr olunacağını yazır. "Səbilürrəşad" olaraq məcmuənin 464, 465 və 466-cı sayılar Kastamonuda çıxar. M.Akif Ərsoy Kastamonu və Ankarada məcmuənin nəşrinə davam edir.

Yunan ordularının Anadoluya irəliləməsi Ankaranı təlaşlandırır. Ən mühüm orqanlar, o cümlədən xəzinə və rəsmi sənədlər daha etibarlı hesab edilən Kayseriyə nəql olunur. Ordunun yanında olmağı tərcih edən M.Akif, Ə. Edibə məcmuəni də alıb Kayseriyə getməsinə söyləyir. "Sən Səbilürrəşadın nəşri üçün lazım olan avadanlığı götür, Kayseriyə get. Səbilürrəşadı orada çıxar. Arxamızdakı müsəlmanlar qəmgin olub, ümitsizliyə düşməsinlər. (s.44) Əşrəf Edib Səbilürrəşadı Kayseriyə gətirir. Anadolunun milli-mübarizə ruhunu yüksəltmək məqsədilə yayımlanan hər sayısında xalqın mübarizə əzmini artırmaq üçün vətənpərvərlik ruhunda yazılan müraciət xarakterindəki bir səhifəlik əlavəni Kastamonu və Kayseri xalqına paylayır. Konyaya gedən M.Akif xalqa vətənin təhlükədə olduğunu, millətin birləşərək yeni qurulan dövlətə dəstək olması üçün yazılar yazır, çıxışlar edir. Xalqın birlik olub, vətənin müdafiəsinə çıxmasında M.Akifin böyük rolu olmuşdur. M.Akifin və Ə. Edibin bu xidmətlərini görənlər Mustafa Kamal onları görüşə çağırır. Onları təqdir edərək; "Kastamonudakı vətənpərvərənlərə xidmətinizdən çox məmnun oldum. Sevr Muahedəsinin (anlaşması) məmləkət üçün nə qədər faciəvi bir edam hökmü olduğunu "Səbilürrəşad qədər heş bir məcmuə məmləkətə nəşr edə bilmədi. Mənəvi cəbhəmizin qüvvətlənməsinə "Səbilürrəşad"ın böyük xidməti olmuşdur. Hər ikinizə şəxsən təşəkkür edirəm. Mən sizin hələ İstanbulda ikən də Milli mübarizəyə etdiyiniz xidmətləri bilirəm. Sizin səmimiyyətiniz, milli mübarizəyə ürəkdən bağlılığınızı Anadoluda nəşr etdiyiniz nüsxələr göstərdi" deyir.

24 Sentyabr 1921-ci ildə 490-cı sayını çıxarır. Dekabr ayına qədər tək bir nömrə çıxara bilən məcmuə Ankaraya gəlir və 10 Dekabr 1921-ci ildə 491-ci sayı işıq üzünə görünür. 1922-ci ilin Sentyabr ayında dövlətin mətbuata, o cümlədən "Səbilürrəşad"ın nəşrinə ödədiyi maddi dəstək kəsilir. M.Akif və Ə. Edib öz imkanları ilə 21 Aprel 1923-cü ilə qədər "Səbilürrəşad"ın nəşrinə Ankarada davam etməyə çalışırlar. Ankarada ən son 527-ci sayı çıxır və May ayında təkrar İstanbula geri qayıdırlar. 528-dən 641-ə qədər olan sayılar İstanbulda nəşr olunur. Son sayı 5 Mart 1925-ci ildə yayımlanır.

24 İyul 1923-cü ildə İsveçrənin Lozan şəhərində "Lozan sülh anlaşması" imzalanır. Bu anlaşmadan sonra ölkədə bəzi şeylər dəyişir. Bunlardan biri də İslamcıların TBMM-dən uzaqlaşdırılması idi. 1925-ci ildə çıxan "Şeyx Said" üsyanı vəziyyəti daha da gərginləşdirir. Bu da bahənə edilərək bir çox mətbu orqanları ilə birlikdə "Səbilürrəşad" da bağlanır. Üsyan səbəbiyyət verməsi iddia edilərək Ə. Edin həmin il qurulan İstiqlal Məhkəməsi tərəfindən həbs edilir. Üç aya yaxın bir müddət mühakimə edilən Ə. Edib Ankaradan gələn qərarla bəraət edir və 13 Sentyabr 1925-ci ildə azadlığa buraxılır. M.Akif isə 1925-ci ilin Sentyabr ayında yaşadığı haqsızlıqlar üzündən küsər və Abbas Halim Paşanın dəvəti ilə Misirə bir daha dönməmək üzrə gedər. Bütün bu səbəblərdən məcmuə 641-ci sayından sonra, 5 Mart 1925-ci ildə bağlanır.

1908-1925-ci illər arasında məcmuə “Sıratı-müstəqim” adıyla 182, “Səbilürrəşad” adı altında isə 459 sayı yayınlanan məcmuə toplam 641 sayı olaraq nəşr olunmuşdur.

Məcmuə 22 il fasilədən sonra 1948-ci ilin May ayında yenə “Səbilürrəşad” adı altında işıq üzü görür. 1966-cı ilə qədər 362 sayı olaraq nəşr edilən məcmuə 1966-cı ildə təkrar bağlanır. (Ceylan Abdullah, Sıratı-müstəqim və Sebilürrəşad Məcəmuaları Fihristi, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 1991 VII-X) Bununla da “Səbilürrəşad” 1908-1966-cı illər arasında toplam 1003 sayı nəşr edilmişdir.

Sıratı-müstəqim/ Sebilürrəşad məcmuəsinin əsas qayəsi müasirləşən İslam Şərqi Avropa qarşısında milli-mənəvi və mədəni dəyərlərini qoruya bilməsi yolunda rəhbərlik etmək, cəmiyyəti doğru yola yönləndirməkdir. Bunu Səbilürrəşadın (1327) 1912-ci ildə çıxan 183-cü sayının birinci səhifəsində yer alan cümlələr bir daha təsdiq edir. “Sıratı-müstəqim”in nəşrində yeganə məqsəd müsəlmanların intibahına və İslamın yüksəlişinə xidmətdir. Onun üçün bu xüsusda əldən gələn fədakarlığın olunacağı təbiidir. Ancaq bu qayəyə çatmaq üçün eyni fikrə, eyni məqsədə xidmət edən insanlar birlikdə çalışmalıdır ki, oxucuların sayı artsın.” (11, s.1)

Məhz buna görə də M.Akif Ərsoyun ətrafında toplanan alim və ədiblər üzərlərinə düşən vəzifənin fərqi olub, eyni qayə uğrunda məcmuədə nəşr olunacaq mövzular diqqətlə seçilmişdir. Səbilürrəşad, İslam ölkələrində Qərb ölkələrində olduğu kimi tək-cə fərd olaraq inanc və əxlaq qanunlarını yerinə yetirib, sosial və siyasi həyata əks etdirmədiyi halda sosial bütünlüyün və tərəqqinin mümkün olmayacağına inanır. Elə buna görə də məcmuədə qələmə alınan mövzular İslam aləminin sosial bütünlüyünə və tərəqqisinə həsr olunmuşdur. Seçilən mövzular İslam dininin digər dinlərdən fərqli olaraq, sadəcə ibadətə əlaqədar olmadığını, eyni zamanda dünyəvilik yönüylə həyatın hər sahəsində müsbət rolu ola biləcəyini göstərmişdir.

Məcmuə başlığında da ifadə etdiyi üzrə əsasən İslam ideologiyasına bağlı olduğu üçün İslamçılıq cərəyanına mənsub elm-irfan sahiblərinin, dövlət adamlarının yazıları ilə qarşılaşırıq.

Tedid, islah, İttihad-İslam, ihya, panislamizm kimi kəlimə və tərkiblər XIX və XX əsrdə Qərbin meydan oxumalarına, müstəmləkəçiliyə, siyasi pozitivizmə, materializmə qarşı elm və fəlsəfi modernləşmə adına həyata keçirilən avropalılışma siyasətinə qarşı mədəni-ictimai bir cavab vermə tərzini olaraq görülən və İslam dünyasının içində yaşadığı ağır vəziyyətdən qurtulub yenidən əvvəlki gücünə qovuşa bilməsi üçün İslamın siyasi, elmi, mədəni, ictimai baxımdan yetərli gücə sahib olduğunu; lakin bunun üçün müsəlmanların din və inanc anlayışlarının dəyişməsinə irəli sürən və bütün müsəlmanların birləşmələrini arzu edən idealist, modern, eklektik yönəli olan siyasi, ideoloji və elmi çalışmaların, məsələnin həlli yollarının axtarılması və bu yolda atılan addımların adı olaraq ifadə edilir. (6, s. XX-XXI)

Buna baxmayaraq, Sıratı-müstəqim(Səbilürrəşad) məcmuəsi klassik və ənənəvi İslamçı bir mətbu orqanı olmadığını çıxan yazılar əsasən söyləyə bilərik. Belə ki, 1908-1912-ci illər arasında məcmuə Türkcülük, İslamçılıq, hətta az da olsa Qərbçilik ideologiyasını təmsil edən yazıçıların əsərlərinə də yer vermişdir. Məcmuə Türk dünyası və İslam aləminə böyük xidmət göstərmiş, yatmış insanların oyanması üçün əlindən gələni etmişdir. İnsanların səfil vəziyyətə düşməsi, yaşadığı bütün bəlalərin səbəbinə olaraq savadsızlığı və təmbəlliyi göstərir. Müsəlman türklərini milli-mənəvi kimliklərinə sahib çıxmağa çağırılmışdır. Məcmuənin və baş redaktoru olan M.Akifin öyrənilməsi Rusyada və daha sonra Sovetlər birliyində panislamizm damğası vurularaq qadağan edilir.

Məcmuədə Rusyadan Osmanlının paytaxtına köçmüş yazıçı və şairlərin olması mənalıdır. Məcmuə bu yazıçıların tatar modernizmi, cədidçilik, türkcülük və turancılıq haqqında yazdığı yazıları dərc edir. Məcmuənin müsəlman türkləri ilə əlaqədar yazıları, başda Azərbaycan olmaq üzrə digər Türk-İslam dünyasında böyük maraqla izlənilir və birləşdirici bir vəzifəni ifa edir. Belə ki, Rusya müsəlmanlarına olan təsiri məcmuənin bir müddət Rusyaya girişini çətinləşdirmiş və Rus idarəsi üzərində bir narahatçılığa səbəb olmuşdur. (5, s. 258-260)

Sıratı-müstəqimin əsas qayəsi İslam aləminə, türk dünyasına xidmət olduğu üçün səhifələrində yer alan mövzularda məhz bu istiqamətdə olmuşdur. İslamçılıq və Avropalılışma

(Qərbliləşmə), milliyyətçilik, sosial məsələlər, müasirlik və ləiqlik anlayışı üzərində durulmuşdur. Bunlarla yanaşı demokratiya, maarifçilik, milli və modern təhsil, eləcə də İslamda və cəmiyyətdə qadın məsələləri məcmuənin əsas mövzularına çevrilmişdir.

Məcmuədə "Nisaiyat" başlığı altında yer alan yazılar bu gün belə İslamofobiyanın qarşısında dura biləcək gücdədir. İslamda qadın haqlarını təhlil edən yazılar Avropanın, xristian dünyasının göstərmək istədiyi kimi İslamın qadına xor baxması deyil, tam tərsi olaraq uca tutduğunu, cənnəti belə onun ayaqları altına sərdiyini göstərir. Hətta Avropada qadına qarşı göstərilən basqıdan, onu xor görməkdən doğan feminizmə İslam aləmində ehtiyac olmadığını ifadə edir.

Dünyada ölkələrin adil idarə edilməsi, insanlara demokratiyanın verilməsi məsələsi sivil bir şəkildə ələ alınır. Demokratiyanın xalq hakimiyyəti, çoxluğun idarəsi olduğunu ifadə edən yazılar da məcmuədə yer alır.

Məcmuədə "İctimaiyyət" sərlövəsi ilə ayrılmış bölmədə cəmiyyəti, xalqı maraqlandıran, eləcə də problem təşkil edən məsələlərə aydınlıq gətirilir. Əhməd Həmdi Aksekili, Həsən Hikmət, Mehmed Fahreddin, Mehmed Şəmseddin, Həsən Tahsin, Ferid Vecdi, Edhem Nejad kimi bir çox yazıçılar məhz sosial məsələləri təhlil edən yazılarla məcmuədə çıxış etmişlər.

İslamçılıq və Avropalılışma ilə əlaqədar yazılan yazılar İslam dininin mükəmməl olduğunu isbat edir. Avropa XVIII əsrə qədər qaranlıq bir dünyada cəhalətdə yaşayan, kilsənin təziqi altında inlərkən, Şərq dünyası böyük tərəqqi içində olmuşdur. Şərq hər zaman Qərbdən üstün olduğu halda XVIII əsrdən sonra Qərb dünyası çalışaraq, elmi və texnologiya sahəsində böyük naaliyyətlər əldə edərək inkişaf etmişdir. Şərq dünyasının, xüsusilə də İslam dünyasının geri qalması heç də İslamla əlaqədar olmayıb, insanların savadsızlığı, cahilliyi, təbəlliyi və bunun nəticəsi olaraq başlarına gələn hər şeyi Allahla əlaqələndirmələridir.

Bu gün belə aktual olan bu cür mövzular elmi nöqtəyi-nəzərdən təhlil olunmuş və məcmuədə yer almışdır. Məcmuədə M.Əbdüh, F. Vecdi və Əbdüləziz Çavış kimi çağdaş İslam düşüncəsində mühüm rol oynayan, ağıl əsas alan və dini bir islahın həyata keçirilməsini vurğulayan yazıçıların ətrafında böyük tərəfdar kütləsi meydana gəlmişdi. Bu şəxsiyyətlərlə yanaşı məcmuədə davamlı yazı yazan ədiblərdən Babanzadə Əhməd Naim, Fərid Kam, Mehmed Fahreddin, İspartalı Hakkı, Midhat Cemal Kuntay, Halim Sabit (Şibay), Tahirül-Mevlevi (Olqun), Əhməd Həmdi Akseki, Şeyxülislam Musa Kazım, İzmirli İsmail Hakkı, Muhammed Hamdi Yazır və digərlərinin adlarını çəkmə bilərik.

İslamçı bir yayın olan Səbilürrəşad, İslam toplumunda din-dövlət-cəmiyyət arasındakı uyğunluğun inanc, əxlaq, sosial yaşayış və siyasi qaydaların tamamın özündə əks etdirən bir sistem tərəfindən həyata keçirə biləcəyinə inanmaqdır. İslamiyyətin gətirmiş olduğu qaydaların təbiətdə mövcud olan qanunların bir bəzəri olub, insanlar üçün yaradılmış formasından başqa bir mənə ifadə etmədiyini iddia edən Səbilürrəşad, İslamın inanc tərkibinin əxlaq təşkil etdiyini, bunun da cəmiyyətin sosial quruluşunu formalaşdırıb, təməlləndirdiyini ifadə edir. (11, s.255)

Məcmuədə yuxarıda da qeyd etdiyimiz kimi müsəlman-türk dünyasını maraqlandıran, onların tərəqqisi, müstəmləkədən, səfalətdən, cəhalətdən qurtulması üçün məşhur türkcü ideoloqların yazdığı məqalələrlə də qarşılaşırıq. İslam ideologiyasını mənimsəyən yazıçılarla yanaşı məcmuədə türkcülük ideologiyasını təmsil edən önəmli yazıçıların məqalələrinə rastlayırıq. Bunlardan İsmail Qaspiralı, Əhməd Ağaoğlu (Ağayev), Ayaz İshaki, Yusuf Akçura və digərləri türk modernizmi, türkcülük və turancılıq məsələlərini işıqlandıran yazılar yazmışlar.

Sıratı-müstəqim İslamçılıqla türkcülüğü bir bütün olaraq ələ alaraq dərk edilməsinə və yaşadılmasına çalışır. Məhz bu yöndə milli-mənəvi dəyərləri bir yerdə tutan yazılar yazılır. Müəllif yazıları ilə yanaşı yenə də eyni məqsədə xidmət edən ədəbi tərcümələr də məcmuədə mühüm yer tutur. Məhəmməd Əbdüh. Rəşid Rza, Fərid Vecdi, Əbdüləziz Çavış, Said Halim Paşa, Süleyman Nedvi, Əbülkəlam Azad kimi Şərq alim və ilahiyyətçilərinin yazdıqları əsərlər Mehmed Akif tərəfində özünəməxsus üslubda tərcümə edilmişdir. Sıratı-müstəqim

(Səbilürreşad) məcmuəsinin əsas qayəsi müasirləşən İslam Şərfinin Avropa qarşısında millimənəvi və mədəni dəyərlərini qoruya bilməsi yolunda rəhbərlik etmək, cəmiyyəti doğru yönə yönləndirməkdir. Bunu Səbilürreşadın (1327)1912-ci ildə çıxan 183-cü sayının birinci səhifəsində yer alan cümlələr bir daha təsdiq edir. “Sıratı-müstəqimin nəşrindən yeganə məqsəd müsəlmanların intibahına və İslamın yüksəlişinə xidmətdir. Onun üçün bu xüsusda əldən gələn fədakarlığın olunacağı təbiidir. Lakin bu qayəyə çatmaq üçün eyni fikrə. Eyni məqsədə xidmət edən insanlar birlikdə çalışmalıdırlar ki, oxucuların sayı artsın”. (11, s.1.) Sıratı-müstəqim / Səbilürreşad ilk başladığı gündən sonuna qədər bu qayəsinə sadıq qaldı və arzu etdiyindən çox oxucusu oldu.

2017-ci ilin mart ayından “Səbilürreşad” məcmuəsinə öz sələflərinin yolunu davam etdirən vətən evladları tərəfindən yenidən nəşrinə başlamışdır. Məcmuə yeni yazıçılar və rəhbərliklə nəşrinə davam etsə də 1908-ci ildə başlatılan missiya ilə eyni müstəvidə fəaliyyətini bərpa etmişdir. Məcmuə bu gün də Müsəlman Şərfini, Qərbdən Şərqə, asiyaadan Afrikaya, xülasə bütün bəşəriyyətə İslam birliyi ətrafında toplanmağı, elm, irfan və hikmətlə İslam mədəniyyətinin inşasına xidmət etmək missiyası ilə hərəkət edir.

Nəticə

Türk siyasət tarixinin ən keşməkeşli günlərində nəşr həyatına başalayan Sıratı-müstəqim, türk mətbuat və ədəbiyyat tarixində mühüm bir yer tutur. İlk gündən qışıya qoyulan hədəfə uluğa bilmək üçün bütün çətinliklərə baxmayaraq əlindən gələni etmişdir. Sıratı-müstəqim sadəcə Osmanlı sərhədləri içində deyil bütün dünyada yaşayan müsəlmanlara uluğa istəmiş və bu mənada arzusuna çatmışdır. İslamcı məcmuə olmasına baxmayaraq, digər ideologiyalara da böyük hörmətlə yanaşmış, səhifələrində onlara yer ayırmışdır. Milli mücadilə illərində vətənin keşiyində duran müsəlləh əsgər kimi şəhər şəhər dolaşmış, insanların qurtuluşa dəvət edən yazılar yayınlamışdır. Rusyadakı müsəlman-türkləri də unutmamış, onların yaşadıkları problemləri dilə gətirən yazıları yayınlamış, Rusyadan köçmüş yazıçıların əsərlərini dərc etmişdir.

Sadəcə dini məsələləri deyil, sosial-siyasi, mədəni, ədəbi məsələlər də məcmuədə öz yerini almışdır. Nəşrinə başladığı ilk gündən Dövləti-Aliyənin dağılmaması, müsəlman Şərfinin birliyini, inancını qoruması, cəhalətdən qurtulub tərəqqi etməsi məsələsini özünə əsas qayə etmiş və bu yolda da yorulmadan fəaliyyət göstərmişdir.

Ədəbiyyat siyahısı:

1. E.Edib, Mehmet Akif Ərsoy, C.I, İstanbul 1938
2. E.Edib, "Sebilürreşad'ın Ellinci Yılı", Sebilürreşad, C. XII, Sayı 276, Eylül 1958
3. E. Edib, (1957), "Ebu'l-Uia Beyle Beraber Nasıl Çalıştık? Suat-ı Müstakim'i Nasıl Çıkardık? Sebilürreşad, S. 238
4. Ceylan Abdullah, Sıratı-müstakim ve Sebilürreşad Mecmuaları Fihristi, Diyanet İşleri Başkanlığı Yayınları, Ankara 1991
5. Günaydın, Yusuf Turan, "Suat-ı Müstakim ve Sebilürreşad'da Mehmed Akif'in Rolü ve İzleri", Hece Mehmet Akif Özel Sayısı, Yıl:12,S:133, Ocak 2008
6. İsmail Kara, Türkiyede İslamcılık Düşüncesi, C.1, Risale Yayın, İstanbul 1987
7. M.Suat Mertoğlu Sırat-ı Mustakim Mecmuası, Açıklamalı Fihrist ve Dizin, klasik yayınlar 2008
8. M.Akif Edebiyat ve Düşünce. T.Y.B Ankara 2010, Vefatının 73.yılında M.Akif Ersoy Bilgi Şöleni 4
9. TDV İslâm Ansiklopedisi'nin 36. cildinde, 251-253, Ankara 2009
10. Sebilürreşad (1327), "el-Cahidu fi Sebilillah", Aded:1-183, C. 1-8
11. Sebilürreşad, C:15, S:378, Yıl:1334,13

Серийя Гюндогду **История журнала “Сыраты-Мустагим”**

Сыраты-Мустагим /Сабилуррешад- издание вышедшее в период самых важных исторических и политических событий в Турции. Журнал существовал в период принятие второй Конституции, Балканских войн, партии Единение и Прогресс, период Перемирия (Мутарике), Национальной Борьбы, а также первые годыпровозглашение Турецкой Республики.

Издание, созданное М. Акиф Эрсоем и Эфреф Эдибом в 1908 году, называлось Сыраты-Мустагим. Данный журнал был создан с целью донести идеологические идеи широкому кругу читателей. Играя важную роль в развитии общественно-политической, литературной и культурной жизни того периода, это издание служит достоверным историческим документом. Сыраты-мустагим- Сабилуррешад был опубликован в виде 1000 номеров, которые в последствии были собраны в 47 томов. Сыраты-Мустагим является научным, литературным историческим документом, отражающим социально-идеологический взгляд на период независимости. Основной идеей журнала было сохранение государственности, единство мусульманского Востока и его веры.

Ключевые слова: *Сыраты-Мустагим, Сабилуррешад, дата издания, Мехмет Акиф Эрсой.*

Sariyya Gundogdu **History of the journal “Sirat al Mustagim”**

The journal Sirat al Mustaqim /Sabeelurrashad was published during the period of the most important historical and political events in Turkey. The magazine existed during the adoption of the second Constitution, the Balkan Wars, the Unity and Progress Party, the Armistice Period (Mutharika), the National Struggle, and the early years of the Declaration of the Turkish Republic.

The journal called Syrati-Mustagim was created by M. AkifErsay and EfrefEdib in 1908. The aim of the journal was bringing ideological ideas to a wide audience. Playing an important role in the development of the socio-political, literary and cultural life of that period, this publication serves as a reliable historical document. Syrati-Mustagim/Sabilurresad was published in the form of 1000 issues, which were subsequently collected in 47 volumes. Syrati-Mustagim is a scientific, literary and historical document reflecting the socio-ideological view of the period of independence. The main idea of the magazine was the preservation of statehood, the unity of the Muslim East and its faith.

Keywords: *Sirat al Mustagim, Sabilurresad, publication date, Mehmet AkifErsay.*

Redaksiyaya daxil olma tarixi: 16.07.2019

Çapa qəbul olunma tarixi: 11.09.2019

Akademik **Teymur Kərimli** tərəfindən çapa tövsiyə olunmuşdur.